

prima instanță, jud.: C. Ursache

dosarul nr. 2ra-2482/2015

instanța de apel, jud.: N. Budăi, I. Muruianu, M. Guzun

Î N C H E I E R E

11 noiembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan, Galina Stratulat

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursurilor declarate de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova și Ludmila Topchin,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Ludmila Topchin împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, Procuraturii Generale al Republicii Moldova cu privire la restituirea cheltuielilor de asistență juridică acordată în procesul contravențional și repararea prejudiciului moral cauzat prin tragerea ilegală la răspundere contravențională,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 iulie 2015, prin care a fost admis apelul declarat de Ludmila Topchin și casată parțial hotărîrea Judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 26 mai 2015 cu pronunțarea unei noi hotărîri de admitere parțială a acțiunii

c o n s t a t ă

La 11 martie 2015 Ludmila Topchin s-a adresat în instanța de judecată cu cerere de chemare împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, Procuraturii Generale al Republicii Moldova cu privire la restituirea cheltuielilor de asistență juridică acordată în procesul contravențional și repararea prejudiciului moral cauzat prin tragerea ilegală la răspundere contravențională.

În motivarea acțiunii, reclamanta a invocat că, la 08 noiembrie 2012 Procurorul Șef - adjunct al Secției combaterea corupției din cadrul Procuraturii Anticorupție, Vsevolod Ivanov, a emis ordonanța privind pornirea procesului contravențional în privința Ludmillei Topchin.

Prin ordonanța din 12 noiembrie 2012 reclamanta a fost recunoscută vinovată în comiterea contravenției prevăzute de art. 336 din Codul contravențional cu aplicarea sancțiunii sub formă de amendă în mărime de 50 unități convenționale, ceea ce constituie suma de 1 000 lei.

Potrivit ordonanței din 08 noiembrie 2012, hotărîrea de pornire a procesului contravențional a fost adoptată în urma examinării materialului nr. 2-9pr/12, în temeiul raportului din 02 octombrie 2012 întocmit de către procurorul în Procuratura Anticorupție, Adriana Bețișor, conform căruia la 02 octombrie 2012,

ora 09:40, în incinta Procuraturii Anticorupție, Ludmila Topchin a refuzat să facă careva explicații privitor la scrisoarea pe care o executase anterior.

Astfel, potrivit ordonanței de pornire a procesului contravențional procurorul, Adriana Bețișor, avînd spre executare încheierea judecătorului de instrucție din 11 septembrie 2012, prin care procurorul a fost obligat de a efectua un control suplimentar în legătură cu materialul nr. 153pr/12, la 02 octombrie 2012, în sediul Procuraturii Anticorupție a fost citată și s-a prezentat Ludmila Topchin, aceasta refuzînd să facă declarații și înaintînd un demers privind determinarea calității sale procesuale, care, în pofida explicațiilor referitor la imposibilitatea stabilirii calității procesuale pe motiv că nu este în cadrul unui proces penal, fapt ce ar impune atribuirea unei calități procesuale tuturor participanților la proces.

Nefiind de acord cu ambele ordonanțe, menționate supra, reclamanta le-a contestat în instanța de judecată, care prin hotărîrea din 26 mai 2014 au fost admise contestația cu anularea ordonanțelor, hotărîre care a fost menținută de Curtea de Apel Chișinău prin decizia din 11 iulie 2014.

Astfel, potrivit hotărîrii Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 26 mai 2014, s-a stabilit că, reieșind din motivele de fapt și de drept, instanța de judecată concluzionează că în acțiunile contestatoarei Ludmila Topchin în cazul dat lipsește fapta contravenției administrative prevăzute de art. 336 Codul contravențional, ordonanțele Procuraturii Anticorupție din 08 noiembrie 2012 și 12 decembrie 2012 privind sancționarea în baza art. 336 Codul contravențional cu amendă în mărime de 50 u.c., urmînd a fi anulate cu încetarea procesului contravențional în temeiul art. 441 alin. (1) lit. a) Codul contravențional.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 11 iulie 2014, s-a respins recursul procurorului și s-a menținut hotărîrea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 26 mai 2014, reținînd că ordonanțele Procuraturii Anticorupție din 08 noiembrie 2012 și 12 decembrie 2012 corect au fost anulate de către instanța de fond cu încetarea procesului contravențional în temeiul art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravențional decizie care este irevocabilă.

Astfel pretinde reclamanta că, prin hotărîrile judecătorești menționate mai sus, s-a constatat faptul că Ludmila Topchin a fost atrasă ilegal la răspundere contravențională, în temeiul art. 336 Codul contravențional precum și ilegal a fost sancționată cu amendă în mărime de 1 000 lei.

Invocă că, prin tragerea ilegală la răspunderea contravențională și aplicarea ilegală a sancțiunii contravenționale de către procurorul Șeful adjunct al Secției combaterea corupției din cadrul Procuraturii Anticorupție, Vsevolod Ivanov, i-a fost cauzat atît un prejudiciu material, cît și un prejudiciu moral.

Pretinde că, suma prejudiciului material constă în sume plătite de reclamantă pentru asistența juridică acordată de avocați la examinarea cauzei contravenționale pornit în privința sa, întocmirea contestației, examinarea contestației în instanța de fond și de apel.

Argumentează că, niciodată nu a fost trasă la răspundere penală, contravențională sau disciplinară, adoptînd un comportament în spiritul respectării prevederilor normative și a normelor morale, nu admite abateri de la lege și nu poate admite încălcarea legilor, în special de către organele de drept, în speță ale

Procuraturii, care potrivit atribuțiilor sale este obligată să respecte drepturile și interesele cetățenilor.

Menționează că, în prezentul proces contravențional a fost nevoită să parcurgă de trei ori la examinarea în prima instanță și instanța de apel, pentru a demonstra că nu este vinovată și că a fost trasă ilegal la răspundere contravențională, din care considerente a acceptat să achite pentru asistență juridică sume mai mari decât suma amenzii aplicate ilegal, sume pretinse a fi încasate cu titlu de prejudiciu material cauzat astfel.

La 05 decembrie 2012 a fost audiată de către procurorul Vsevolod Ivanov în calitate de contravenient, a refuzat să dea careva explicații pe motiv că avea nevoie să fie asistată de un avocat.

În acest sens, invocă că, în anul 1981 a absolvit facultatea generală a Institutului de Stat de Medicină, cu specializare ulterioară în boli infecțioase, activitatea profesională a început-o în anul 1982 în Spitalul raional Șoldănești, unde a activat în perioada anilor 1982-2001.

Începând cu anul 2001 a activat în cadrul Ministerul Sănătății, deține categoria superioară de calificare, medic specialist în management sanitar.

Neavând studii juridice, necunoscând normele legale, modalitatea întocmirii și depunerii contestației împotriva ordonanțelor procurorului, fiind în imposibilitate de a-și apăra de sine stătător drepturile și interesele în procesul contravențional a avut necesitatea să contracteze serviciile de asistență juridică prestate de un avocat la examinarea cauzei contravenționale în privința sa și anume, la serviciile Cabinetului Avocatului „Adrian Gurițanu”, semnând cu acesta, la 11 decembrie 2012, contractul nr. 64 de asistență juridică.

Astfel, la 11 decembrie 2012 avocatul Adrian Gurițanu a participat în cadrul audierii reclamantei în calitate de contravenient de către Procuror, Șef adjunct al Secției combaterea corupției din cadrul Procuraturii Anticorupție, Vsevolod Ivanov, în cauza contravențională pornită pe semnele contravenției prevăzute de art. 336 din Codul contravențional

La 12 decembrie 2012 reclamantei i-a fost înmănată ordonanța Procurorului în Procuraturii Anticorupție, iar la 13 decembrie 2012 reclamanta a depus contestație împotriva ordonanțelor procurorului din 08 noiembrie 2012 și 12 decembrie 2012, contestații care a fost întocmită de avocatul Adrian Gurițanu.

La 14 ianuarie 2013 s-a desfășurat prima ședința de judecată la care a participat împreună cu avocatul.

La 24 ianuarie 2013 a avut loc ședința de judecată la care a participat împreună cu avocatul fiind adoptată hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 24 ianuarie 2013, prin care contestația a fost admisă, ambele ordonanțe ale procurorului fiind anulate, cu încetarea procedurii în cauza contravențională în legătură cu lipsa faptei contravenției.

La 24 ianuarie 2013 s-a adresat către Procuratura Anticorupție cu cerere privind repararea prejudiciului material cauzat, care la acea dată a constituit suma de 4 000 lei.

Drept răspuns la cererea reclamantei, la 05 februarie 2013 Procuratura Anticorupție a depus recurs împotriva hotărârii Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 24 ianuarie 2013, prima ședința de examinare a recursului la Curtea

de Apel Chișinău fiind desfășurată la 27 februarie 2013, dată la care a participat împreună cu avocatul, însă, din motivul neprezentării procurorului, ședința de judecată a fost amânată pentru 20 martie 2013.

La 20 martie 2013, cu participarea reclamantei și a apărătorului, în lipsa procurorului, a fost examinat recursul fiind emisă decizia prin care recursul a fost admis, hotărîrea din 24 ianuarie 2013 a fost casată cu trimiterea cauzei spre rejudecare către Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău.

La 08 mai 2013 a fost fixată examinarea contestației de către judecătorul Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău, Gh. Pavliuc și, pe motiv că avocatul Adrian Gurițanu era antrenat într-un alt proces, reclamanta a solicitat amînarea ședinței de judecată, aceasta fiind stabilită pentru 07 iunie 2013.

La 07 iunie 2013 avocatul Adrian Gurițanu a fost în imposibilitate de a participa la examinarea contestației, din care considerente a fost nevoită să semneze un contract de asistență juridică cu avocatul Al. Podlesnov, care a și participat în ședința de judecată din 07 iunie 2013 la examinarea contestației.

Prin hotărîrea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 07 iunie 2013, contestația reclamantei a fost respinsă integral ca fiind neîntemeiată.

La 21 iunie 2013 apărătorul Adrian Gurițanu a depus recurs împotriva hotărîrii Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 07 iunie 2013, iar la 24 iulie 2013 în ședința de judecată a Curții de Apel Chișinău a solicitat amînarea examinării recursului pe motiv că avocatul Adrian Gurițanu se află în concediu, fiind în imposibilitate de a se prezenta.

La 17 septembrie 2013 reclamanta a participat împreună cu avocatul Adrian Gurițanu la examinarea recursului de Curtea de Apel Chișinău, și prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 septembrie 2013 recursul a fost admis, hotărîrea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 07 iunie 2013 a fost casată, cauza fiind trimisă la o nouă judecare.

La 12 martie 2014 s-a desfășurat prima ședința de judecată stabilită de judecătorul Gh. Plămădeală, la care reclamanta a participat împreună cu apărătorul său, ședința fiind amânată pe motiv că nu s-a prezentat procurorul.

La 06 mai 2014 a avut loc a doua ședință, aceasta fiind amânată pe motiv că a expirat termenul preconizat pentru examinarea cauzei.

La 26 mai 2014 a fost pronunțată hotărîrea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău, prin care contestația a fost admisă, cu încetarea procesului contravențional.

La 03 iunie 2014 Procuratura Anticorupție a depus recurs împotriva hotărîrii Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 26 mai 2014.

La 11 iulie 2014 reclamanta a participat împreună cu apărătorul A. Gurițanu la examinarea recursului în fața Curții de Apel Chișinău, și prin decizia Curții de Apel Chișinău din 11 iulie 2014 recursul a fost respins cu menținerea hotărîrii primei instanțe.

Argumentează reclamanta că, în total au avut loc 12 ședințe de judecată, dintre care șapte în instanța de fond, iar cinci în ordinea examinării recursului, cauza contravențională a fost examinată de trei ori în prima instanță și de trei ori de către Curtea de Apel Chișinău în ordinea examinării recursului, durata totală de examinare a cauzei contravenționale fiind de un an și șase luni.

Pretinde că, suma cheltuielilor suportate de reclamantă la examinarea cauzei contravenționale și contestației împotriva ordonanțelor ilegale ale procurorului, Șef adjunct al Secției combaterea corupției din cadrul Procuraturii Anticorupție, Vsevolod Ivanov, constituie în total 7 500 lei, aceasta fiind confirmată prin bonurile de plată eliberate de avocați.

Ținând cont de rezultatele examinării contestației, faptul că ordonanțele procurorului prin care s-a pornit procesul contravențional și a fost aplicată sancțiunea contravențională au fost anulate, consideră că aceste cheltuieli au fost necesare, precum și, având în vedere numărul ședințelor de judecată, volumul de lucru efectuat de avocați, aceste cheltuieli sunt rezonabile.

Invocă că, prin acțiunile ilicite ale procurorului, i-a fost cauzat atât un prejudiciu material, cât și prejudiciu moral.

În acest sens, argumentează că, la intentarea cauzei contravenționale în privința sa, cât și pe întreg parcursul examinării contestației, a deținut funcția de Șef al Direcție medicamente și dispozitive medicale din cadrul Ministerului Sănătății, începând cu anul 2011 deține gradul de calificare profesională, Consilier de Stat de clasa I, pentru activitate responsabilă și contribuție la perfecționarea nivelului serviciilor medicale și farmaceutice prestate populației i-au fost conferite diplome și distincția de Stat medalia „Meritul Civic”, este caracterizată pozitiv atât la locul de muncă, cât și la locul de trai, din care considerente pretinde că, prin tragerea ilegală la răspundere contravențională a fost afectată grav din punct de vedere moral fiindu-i cauzat un prejudiciu onoarei și demnității sale.

În vederea soluționării pe cale amiabilă a litigiului, după pronunțarea deciziei Curții de Apel a Chișinău din 11 iulie 2014, reclamanta s-a adresat Procuraturii Generale și Procuraturii Anticorupție cu cerere privind restituirea prejudiciului material și moral cauzat. Cu titlu de răspuns la cererea adresată, a fost informată că, cererea sa este neîntemeiată și, în caz de dezacord, este în drept să se adreseze instanței de contencios administrativ cu cerere de chemare în judecată.

Estimează prejudiciul moral în mărime de 10 000 lei, considerând că suma este rezonabilă și proporțională suferințelor morale suportate ca urmare a acțiunilor ilegale ale procurorului.

Pretinde încasarea din contul bugetului de stat în beneficiul Ludmillei Topchin a sumei de 7 500 lei cu titlu de prejudiciu material cauzat prin tragerea ilegală la răspundere contravențională în temeiul art. 336 din Codul contravențional, a sumei de 10 000 lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat astfel, precum și compensarea cheltuielilor de judecată suportate la examinarea prezentei cereri de chemare în judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 26 mai 2015, instanța de judecată a dispus respingerea ca neîntemeiată a acțiunii civile înaintate de către Topchin Ludmila împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, Procuraturii Generale a Republicii Moldova cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat prin tragerea ilegală la răspundere contravențională.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 09 iulie 2015 s-a admis apelul declarat de Ludmila Topchin și s-a casat hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun.

Chișinău din 26 mai 2015, în partea respingerii pretențiilor reclamantei cu privire la restituirea cheltuielilor de asistență juridică acordate în procesul contravențional cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care s-a admis parțial pretențiile înaintate de Ludmila Topchin, s-a încasat din contul bugetului de stat, prin intermediul Ministerului Finanțelor RM în beneficiul Ludmillei Topchin cheltuielile de asistență juridică în sumă de 6 000 lei; în partea respingerii pretențiilor Ludmillei Topchin de încasare a prejudiciului moral hotărârea primei instanțe s-a menținut; s-a încasat din contul bugetului de stat, prin intermediul Ministerului Finanțelor RM în beneficiul Ludmillei Topchin suma de 1 500 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică pentru examinarea cauzei în prima instanță și instanța de apel; în rest pretențiile Ludmillei Topchin s-au respins.

La 07 august 2015, Ministerul Justiției al RM a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului cu casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 iulie 2015, și pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, consideră neîntemeiată decizia instanței de apel, deoarece instanța de apel a examinat apelul cu încălcarea gravă a dreptului la apărare a părților și cu sfidarea normelor de procedură civilă, în cazul în care părțile au fost citate pentru 09 iulie 2015, ora 11:00, însă apelul fiind examinat la 10:00.

Susține recurentul că, instanța de apel eronat a interpretat dreptul material cu privire la repararea prejudiciului prin prisma Legii nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești.

Consideră recurentul că, în speță nu pot fi aplicate prevederile art. 3 alin. (1) lit. a) Legii nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, deoarece amenda cu privire la contravenție nu a fost aplicat de către instanța de judecată.

Afirmă că, în speță instanța de apel eronat a încasat suma prejudiciului din contul bugetului de stat, deoarece urma a încasa această sumă din contul bugetului local.

La 10 august 2015 Ludmila Topchin a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului cu casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 iulie 2015, în partea respingerii cerinței de încasare a prejudiciului moral, cu dispunerea încasării prejudiciului moral în mărime de 10 000 lei, și modificarea deciziei instanței de apel în partea încasării cheltuielilor de acordare a asistenței juridice prin majorare de la suma de 6 000 lei până la suma de 7 500 lei, și de la suma de 1 500 lei până la suma de 2 000 lei.

În motivarea recursului a indicat că, consideră neîntemeiată decizia instanței de apel, deoarece instanța de apel a încălcat esențial și aplicat eronat normele de drept material, instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

Susține recurenta că, instanțele de judecată eronat au reținut că, în speță prejudiciului moral poate fi încasat doar în cazul în care amenda contravențională

ar fi fost aplicată de către instanța de judecată, și nu de către Procuratura Anticorupție, deoarece concluzia dată este contrară prevederilor art. 13 alin. (1) al Legii nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, deoarece amenda cu privire la contravenție nu a fost aplicat de către instanța de judecată.

Totodată, indică recurenta că instanța de apel eronat a respins pretențiile de încasare a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 1 500 lei și 500 lei, concluzia căreia este în contradicție cu materialele cauzei.

Examinînd temeiurile recursurilor declarate de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova și Ludmila Topchin în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile sunt inadmisibile din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 432 CPC, alin. (2), (3) și (4), se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului. Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată. Săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile declarate de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova și Ludmila Topchin nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursurile declarate se axează asupra fondului cauzei, referindu-se la dezacordul recurenților cu soluția pronunțată de către instanța de apel și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, invocarea de către recurenți a faptului că instanța de apel a interpretat și aplicat eronat normele de drept material și procedural la judecarea pricinii este pur declarativă, doar pentru a se încadra în temeiurile declarării recursului.

Prin urmare, argumentele invocate în recursuri nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei pentru casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din CPC are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se exclusiv legalitatea deciziei adoptate, dar nu și temeinicia în fapt a acesteia.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că conform jurisprudenței degajate de CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell contra Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursurilor invocate în speță sunt similare celor indicate în procesul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat deja în modul corespunzător.

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursurile declarate de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova și Ludmila Topchin ca fiind inadmisibile.

În conformitate cu art. 433 lit. a), completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursurile declarate de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova și Ludmila Topchin se consideră inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Galina Stratulat